

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a soudců JUDr. Václava Novotného a JUDr. Lenky Matyášové v právní věci žalobce: **M. L.**, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, Praha 7, Nad Štolou 3, o udělení azylu, o kasační stížnosti žalobce - stěžovatele, proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 3. 2004, č. j. 46 Az 1055/2003 - 14,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Napadeným usnesením Krajský soud v Praze (dále krajský soud) odmítl návrh (žalobu) žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2003, č. j. OAM-1250/LE-01-15-2003, kterým žalovaný zamítl žádost žalobce o azyl jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. k/ zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, (zákon o azylu). Krajský soud dospěl k závěru, že žalobce podal žalobu opožděně. Rozhodnutí žalovaného žalobce převzal dne 18. 11. 2003. Žalobu proti němu podal k poštovní přepravě dne 26. 11. 2003, krajskému soudu byla doručena dne 26. 11. 2003. Podle § 32 odst. 2 písm. c/ zákona o azylu lze podat žalobu proti rozhodnutí o žádosti o udělení azylu podané v zařízení pro zajištění cizinců ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení rozhodnutí. V této zákonem stanovené lhůtě žalobce žalobu nepodal a proto krajský soud postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s. a jeho žalobu odmítl. Usnesení krajského soudu žalobce převzal dne 18. 3. 2004.

Proti usnesení krajského soudu podal žalobce – nyní stěžovatel (§ 105 odst. 1 s. ř. s.) včas kasační stížnost v níž připustil, že žalobu podal opožděně, což odůvodnil jazykovými problémy. Jinak v kasační stížnosti jen poukázal na to, že podle svého mínění důvody pro udělení azylu splňuje. Žalovanému vytýkal, že se nedostatečně zabýval důvody jeho žádosti, především obsahovou stránkou jeho tvrzení. Porušil tak ustanovení § 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb. Nejistil přesně a úplně skutečný stav věci a neprovedl všechna šetření nutná k objasnění všech okolností rozhodných pro náležité a řádné posouzení věci. Dále žalovaný porušil ustanovení § 32 odst. 1, § 34 odst. 1, § 47

odst. 3 a § 3 odst. 3 zákona č. 71/1976 Sb. a § 12, § 14 a § 91 zákona o azylu. Kasační stížností se domáhal zrušení rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení.

Současně s podanou kasační stížností požádal stěžovatel o ustanovení zástupce pro řízení o ní.

Usnesením ze dne 10. 6. 2004, č. j. 46 Az 1055/2003 - 36 krajský soud žádost stěžovatele o ustanovení zástupce zamítl. Toto usnesení doručil krajský soud opatrovnici stěžovatele, kterou mu ustanovil usnesením ze dne 14. 6. 2004, č. j. 46 Az 1055/2003 - 37 poté, co z databáze MV-OAMP zjistil, že stěžovatel byl dne 19. 4. 2004 propuštěn ze Z. V. P. a od té doby nebylo místo jeho pobytu známo.

Krajský soud dále pátral po pobytu stěžovatele a od Policie ČR Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie (z jeho zprávy ze dne 20. 12. 2004) zjistil, že místo pobytu stěžovatele v ČR není známo. Pro řízení o kasační stížnosti mu proto ustanovil opatrovníka P. B., vyššího soudního úředníka Krajského soudu v Praze (usnesením ze dne 13. 1. 2005, č. j. 46 Az 1055/2003 - 45). Tomuto opatrovníkovi doručil krajský soud usnesení o zamítnutí žádosti o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti ze dne 10. 6. 2004 i výzvu určenou stěžovateli, v němž stěžovatele vyzýval, aby si ve lhůtě 10 dnů od doručení ustanovil zástupce advokáta pro řízení o kasační stížnosti a poučil ho o následcích neuposlechnutí výzvy. Usnesení i výzvu převzal opatrovník stěžovatele dne 2. 2. 2005. Podle obsahu předloženého spisu proti usnesení o neustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti nebyla podána kasační stížnost a ve stanovené lhůtě stěžovatel nepředložil plnou moc udělenou advokátovi zmocňující ho zastupovat stěžovatele v řízení o kasační stížnosti.

Stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Podle obsahu předloženého spisu stěžovatel musí být zastoupen advokátem, protože nesplňuje podmínku vzdělání uvedenou výše.

Stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem a proto není splněna podmínka stanovená zákonem a v řízení o kasační stížnosti nelze pokračovat. Nejvyšší správní soud proto postupoval podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a/ s. ř. s. za použití ustanovení § 120 s. ř. s. a kasační stížnost stěžovatele odmítl.

Závěrem Nejvyšší správní soud uvádí, že projednání kasační stížnosti stěžovatele brání i to, že stěžovatel v kasační stížnosti proti usnesení krajského soudu uplatnil jen jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 odst. 1 s. ř. s. Ve věci je nutno vycházet z toho, že krajský soud napadeným usnesením odmítl žalobu stěžovatele jako opožděně podanou. Stěžovatel v kasační stížnosti nenamítá nic proti tomu, že podal kasační stížnost opožděně, opožděnost připouští. Kasační stížností uplatňuje jen jiné důvody (že žalovaný nepřihlížel ke všemu, co stěžovatel v řízení před správním orgánem tvrdil), než které jsou uvedeny v § 103 (a které by měly směřovat proti závěru krajského soudu o opožděnosti podané žaloby), takže jeho kasační stížnost je nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s. a musí být odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d/ s. ř. s.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, protože kasační stížnost byla odmítnuta (§ 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 27. února 2006

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně senátu